

Türkiye'nin 2017 yılında toplam nüfusun %29'unu 0-17 yaş grubu oluşturmaktadır. Bu çocukların bir kısmı sokakta yaşayan, sokakta çalıştırılan çocuklardır. Bu çocukların sayılarının giderek arttığı ifade edilmektedir. Sokakta yaşayan veya çalıştırılan çocukların sayılarını tespit etmek, ilgili durumun nedenlerini ve gereken önlemleri belirlemek amacıyla Anayasanın 98, içtüzüğün 104 ve 105 maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz. 19/02/2019

Prof. Dr. Sefer AYCAN

Kahramanmaraş Milletvekili

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
2 Ayşe Sibel Dırcay	Adana	
3 Hacı Ali Arslan	İstanbul	
4 Mehmet Özgür Fındıkoğlu	MOLDTYA	
5 İlyas Kılavuz	Mersin	
6 Tamer Osmanoglu	İZMİR	
7 Cevat Kızılyurt	Ordu	

[illegible]

GEREKÇE

Çocuklar ülkemizin geleceğidir. Türkiye nüfusunun 22 milyonunu 0-17 yaş grubu oluşturmaktadır.

Ülkemizde çalışan çocuk sayısının 2 milyona yaklaştığı belirtilmektedir. Bu çocuklardan 500 bininin sokakta çalıştığı tahmin edilmektedir.

Yoksulluk, ailedeki aşırı kalabalıklık, fiziksel, ekonomik, cinsel ya da duygusal istismar gibi nedenlerle çocuklar aileleri ile sorun yaşamakta ve bu çocukların büyük bir bölümü ailelerinden kopmaktadır. Ayrıca parçalanmış aile ve ebeveyn yokluğu da çocuğu sokağa iten diğer nedenlerdendir.

Diğer taraftan sokakta yaşayan ve çalıştırılan çocukların devlet güvencesi altına alınması ve haklarının korunması büyük önem arz etmektedir. Türkiye'nin de imzaladığı Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme çerçevesinde; bu çocuklar, özel koruma önlemlerine muhtaç çocuklar kategorisinde değerlendirilmektedir. Evrensel kanunlar ve çocuk koruma kanunumuz da bu durumu destekler niteliktedir.

Çocuklara sunulan hizmetler, çocukların madde bağımlılığından kurtarılması, çocukların ailelerine geri döndürülmesi ya da ailelerin çocuklarını sokakta çalıştırmaktan vazgeçmesinin sağlanması ve geçici barınma imkanlarının sağlanması devlet için önemli kamu hizmetlerindendir. Çünkü çocuklarımız toplumun geleceği ve sağlıklı kuşaklar yetişmesinde büyük önem arz etmektedir.

Bu sebeplerden dolayı, sokakta yaşayan ve çalıştırılan 0-17 yaş grubu çocuklarımızın sorunlarını ve onları bu duruma terk eden nedenleri araştırmak toplumun refahı ve geleceği için zorunlu hale gelmektedir. Doğru politikalar ve önlemler alınarak çocuklarımızın topluma ve geleceğe kazandırılması esas alınmalıdır.

Buna bağlı olarak çocuklarımızın yaşadığı bu sorunları anlamak, bu sorunların nedenleri ve çözümü için gerekli bilgileri edinmek, konunun toplumsal sonuçlarını açıklığa kavuşturmak ve gerekli tedbirleri almak amacıyla Meclis Araştırması açılması uygun olacaktır.